

zveze z Avstrijo in Srbijo pretrgane. Vzel je svoje kovčge ter se odpeljal s svojo družino in uradništvom iz Belgrada v Semlin. Varstvo avstro-ogrskih interesov na Srbskem pa je izročil poslaniku Nemčije.

Srbski odgovor.

C. in k. poslanik plem. Giesl prišel je na Dunaj in je takoj ministru za zunanje zadeve predložil srbski odgovor. Ta odgovor skuša navidezno pokazati, kakor bi hotela srbska vlada naše zahteve v veliki meri izpolniti. V resnici pa je ta odgovor napolnjen z duhom neresničnosti, ki jasno dokazuje, da srbski vladi v resnici ne gre zato, da bi napravila konec hujskariji proti naši monarhiji. Z ozirom na razne omejitve srbske note se lahko reče, da je tisto kar nam je hotela Srbija priznati, naravnost brez pomena. Zlasti se je z malenkostnim povodom odklonilo udeležbo C. in k. organov za preiskavo zoper udeležence in povzročitelje sarajevskega umora. Tudi se noče ničesar storiti zoper srbsko proti avstrijsko časopisje. Prav nič se Srbija ni ozirala na našo zahtevo, da naj bi skrbela, da se razpuščena „Narodna obrana“ ne uresniči pod drugim imenom. Zato se je moralo smatrati srbski odgovor kot nezadovoljiv. Sicer pa je srbska vlada sama vedla, da je njen odgovor nezadovoljiv; drugače bi ne zahtevala, da naj se celi spor razsodišču predloži. Tri ure, predno je imela srbska vlada odgovor predložiti, se je sicer tudi že mobilizacija srbske armade izvršila. — To je uradno poročilo. Iz njega je razvidno, da je hotela Srbija zopet z nesramno zvijačo kraljemorilcev celo zadevo zavleči. Ali avstrijska odločnost je to preprečila!

Vojna napoved.

Splošno se sodi, da Avstro-Ogrska sploh ni zavezana, napovedati Srbiji vojno. V resnici vlada že brez vsake napovedbe vojno stanje. Avstro-Ogrska je v zmislu konference v Haagu podpisala protokol, Srbija pa ne. Kakor znano, se v tem protokolu posamezne države obvežejo, da naznanijo v slučaju vojne drugim državam 12 ur pred začetkom vojno razmerje. Ker Srbija tega protokola ni podpisala, bi se tudi Avstriji ne bilo treba ga držati.

Naš presvitli cesar.

Vsakdo ve, kako visoko cenil naš presvitli vladar Franc Jožef I. svetovni mir. Od leta 1866. ni bilo vojne, razven okupacije Bosne in Hercegovine. In to se imamo v prvi vrsti našemu cesarju zahvaliti. Še pred par leti, ko je bila vojna napetost med Avstrijo in Srbijo tako velika, da se je bilo istotako bati vojne, je cesar v svoji neizmerni ljubezni to prelivanje krvi preprečil. Raje je pretrpel vsa poniževanja in vse prosvke, ki jih je objavljala srbska javnost proti naši monarhiji. Zdaj pa je morala tudi ta krasna potrpežljivost konec vzeti. Presvitli naš vladar se je moral za vojno odločiti. Od tega hipa, ko je ta odločitev padla, naš cesar seveda ni več druzega poznal, nego strogo izpolnjevanje svoje visoke dolžnosti. Odkar se je izvršil grozoviti umor v Sarajevi, delata cesarska in glavna vojaška pisarna skupno in neumorno. In cesar je med vsemi najdelavnejši ter najpridnejši. Vladar v naravnost patriarhalni starosti je vendar vzgled vstrajnega dela. Edino svoje razvedrilo, lov in male izprehode, žrtvuje cesar domovini in sedi uro za uro pri prisilni mizi. Poleg tega ima še jako utrudljive avdijence ter poročila raznih merodajnih državnikov. Kakor znano, nahaja se cesar zdaj na letovišču v Ischlu. Govori se pa, da bode cesar v kratkem prišel nazaj na Dunaj. Iz druge strani se poroča, da se hoče naš cesar preeseliti za nekaj časa v Budimpešto, kjer bi bil bližje bojišča. Očetovska skrb in požrtvovalnost sta res veliki!

Kralj Peter beži!

Še predno so se prekinile diplomatske zveze med obema državama, so pričeli v Belgradu že bežati. Najpreje je zbežalo iz Belgrada kraljeva družina. Bilo je to že v soboto ob 1/3. uri. Potem so odpeljali iz Belgrada

državni zaklad. Istotako se je umaknila belgrajska srbska garnizija v notranje države. Vsled tega bega pojavila se je med ljudstvom grozovita panika. Bogatejše prebivalstvo Belgrada je pobesalo svoje stvari in je tudi takoj zbežalo. Vznemirjenost je velikanska. Govori se, da je pustila srbska vlada razne objekte, skladišča in vojaške arzenale v Belgradu v zrak spustiti, da ne bi prešli v roke avstrijskega vojaštva.

Sporazum s Srbijo ni več mogoč!

„Reichsposti“ se poroča iz pristojne strani:

„Odgovor, ki ga je dala Srbija v svoji noti preteklo soboto, je tako zahrbtn in kaže tako očitno sovražstvo Srbije, da je popolnoma nemogoče, s to državo v miru živeti. Včeraj je bila Austrija še pripravljena, akceptirati sprejem naših zahtev, ako bi se Srbija tudi zavezala, plačati troške dosedanje mobilizacije. Danes pa tudine gre več.“

Tudi akobisedanes Srbija brez pogoja ne zahteva monarhije podvrgla, bi to ne preprečilo vojske. Mi smo se morali iz značaja in tona odgovora, ki se ga nam je predrznila Srbija dati, prepričati, kako mala

je srbska volja, da bi dolžnosti soseda držala. Vojna je torej neizogibna.

Mi hočemo s celim svetom v miru živeti. Pokazali smo tudi, da hočemo s Srbijo v miru živeti.

Ali zdaj smo se prepričali, da za uresničenje mira s Srbijo nimamo druzega sredstva nego vojne.

Srbski šef generalštaba vjet.

Dne 25. t. m. so policaji vjeli šefa srbskega generalštaba vojvodo Putnika na železniški postaji Kelenfeld pri Budimpešti, ko se je vračal iz Gleichenberga, kjer se je s svojo hčerko zdravil. Vjeli so ga in ga oddali vojaški oblasti. Kajti takrat bilo je že vojno stanje med našo monarhijo in Srbijo. Avstrija bi imela pravico, da obdrži generala Putnika do končane vojne zaprtega. Ali vkljub temu je Avstrija iz blagega nagiba in v lepem vitežtvu Putnika izpustila, češ da noče „srbsko armado svojega poveljnika oropati.“ Ako bi Srbi našega šefa generalštaba vjeli, bili bi ga gotovo zaprli ali pa celo umorili. Kajti ta narod, ki svoje lastne kralje kolje kakor mesar teleta, ne pozna ozirov. Avstrija pa se ne poniža nikda tako daleč!

Naša armada.

Glasom uradnih poročil šteje avstro-ogrška armada v vojnem času najmanjše 2 1/2 milijona vojakov ter blizu 2.000 kanonov. Po narodnosti imamo največ Nemcev (29%); potem pridejo Madžari (18%), Čehi (15%), Poljaki (9%), Rusini (8%), Rumuni (5%), Slovaki (5%), Slovenci (3%), Italijani (1%). Naša slika kaže posamezne vrste naše armade i. s.: 1. Artiljerija za trdnjave. 2. Poljska artiljerija. 3. Ogrski hu-

zar. 4. Avstrijski dragonski oficir. 5. Avstrijski ulanec. 6. Tirolski obmejni vojak. 7. Lovska infanterija (avstrijska). 8. in 9. Linijska infanterija. 10. Bosanski infanterijski oficir (mohamedanec). 11. in 12. Oficirji linijske infanterije. 13. Ogrski infanterist. 14. Bosanski infanterist. 15. General infanterije. 16. Oficir traina. 17. Oficir artiljerije. 18. Oficir generalnega štaba.

Srbska armada.

O srbski armadi, njeni organizaciji in moči govorimo na drugem mestu. Tukaj prinašamo še sliko posameznih oddelkov srbske armade, i. s. vidimo od leve na desno stran: Linijska in-

fanterija, gardna infanterija, štabni oficir v paradi, kavaljerijski oficir, artiljerist, infanterija in kavaljerija.